14.3.2021

לכבוד
ד"ר עו"ד יניב ואקי, ראש יחידת עררים בפרקליטות המדינה
באמצעות פרקליטות מחוז מרכז
במייל: DA-Central-criminal@justice.gov.il

<u>הנדון: ערר על החלטה שלא להעמיד לדין את החשוד ---</u>

<u>ובקשה לגביית עדות מוקדמת מהמתלוננת</u>

<u>תיק פמ"מ ---, פל"א ---</u>

<u>בשם המתלוננת ---, אזרחית ---, מס' עצירה ---</u>

בהתאם לסעיף 64(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ"), מוגש בזאת ערר על ההחלטה שלא להעמיד לדין את איש שב"ס --- (להלן: "החשוד") בנימוק של היעדר ראיות מספיקות. ערר זה מוגש בשמה של מרשתי, הגב' --- (אזרחית ---, מס' עצירה ---) (להלן: "המתלוננת"), נפגעת עבירות של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 והטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(6)(ח) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח-1998.

בהתאם לתקנה 17 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, הערר מוגש באמצעות פרקליטות מחוז מרכז (להלן: "הגוף הסוגר" או: "הפרקליטות"), אשר הודיעה לב"כ המתלוננת על ההחלטה לסגור את התיק ביום 17.5.2020, ועל עילת סגירת התיק ביום 11.1.2021.

ייפוי כוח של המתלוננת מצ"ב ומסומן 1

כפי שיפורט להלן, החלטת הגוף הסוגר לסגור את תיק החקירה בעילה של היעדר ראיות מספיקות לוקה בחוסר סבירות קיצוני, משום שקיימות בתיק ראיות המקימות סיכוי סביר להרשעת החשוד.

רקע עובדתי

<u>המעשים בגינם נחקר החשוד</u>

1. המתלוננת היא מבקשת מקלט מ--- אשר בתקופה הרלוונטית הוחזקה במשמורת בבית הסוהר גבעון. כפי שיפורט להלן, במשך תקופת החזקתה בגבעון עברה המתלוננת שורת מקרים של מעשים מגונים והטרדה מינית על ידי החשוד, איש שב"ס, בעת ששימש [תפקיד] באגף הנשים הזרות בגבעון, בו היא הוחזקה.

2. המתלוננת נכנסה לישראל ביום 23.2.2019 וביום 24.2.2019 נקלטה בבית סוהר גבעון. ב-25.2.2019 ניגשה המתלוננת למשרדו של החשוד כדי לבקש כרטיס שיחות טלפון. כאשר הגיעה למשרד החל החשוד לשאול את המתלוננת שאלות לגבי נסיבות הגעתה לישראל. בהמשך אמר החשוד למתלוננת לעמוד במיקום

במשרד בו לא יהיה ניתן היה לראותה מבחוץ. **החשוד שאל אותה אם היא בן או בת, והמתלוננת השיבה שהיא בת. אחר כך החשוד ניגש אל המתלוננת, נגע לה בחזה תוך הפעלת לחץ מעל הבגדים ושאל אותה האם החזה שלה אמיתי. לאחר שהמתלוננת השיבה החשוד המשיך והרים את חולצת המתלוננת והוסיף לגעת בחזה שלה ישירות, מתחת לחולצה. מכיוון שהחשוד היה בתפקיד המתלוננת פחדה, ולא ידעה אם מעשים אלה מהווים חלק מהליך החיפוש שמבוצע בכלא (בחיפוש שערכה עליה סוהרת יום קודם לכן המתלוננת נדרשה להתפשט), והם נעשו ללא הסכמתה. המתלוננת הורידה את ידו של החשוד מחזה, הורידה חזרה את חולצתה וחזרה לתא שלה.**

3. ביום 28.2.2019 סוהרת אמרה למתלוננת שהחשוד מחפש אותה. המתלוננת ניגשה למשרדו, שם החשוד התנצל על כך שטרם קיבלה כרטיס שיחות. לאחר **מכן החשוד אמר למתלוננת שהוא שמע אנשים מדברים על אם היא "בן או בת". המתלוננת אמרה לחשוד שהיא בת, והוא בתגובה אמר לה שהיא צריכה להוכיח זאת, שתוריד את המכנסיים ותראה לו את איבר המין. המתלוננת סירבה, והחשוד אמר לה שהיא משקרת**. המתלוננת חזרה על כך שהיא דוברת אמת ויצאה מהמשרד.

4. בתקופת החזקתה בגבעון עבדה המתלוננת כחלק מצוות החוליה האחראי על חלוקת מזון וניקיון באגף בו הוחזקה. בהמלך עבודתה, **מספר פעמים החשוד תפס את המתלוננת באגן, ללא הסכמתה. מספר פעמים החשוד חיבק את המתלוננת ומספר פעמים ניסה לנשק אותה, ללא הסכמתה. החשוד גם נהג להגיד למתלוננת שהוא אוהב אותה ודברי חיבה נוספים**.

5. **לאורך שהותה בגבעון המתלוננת תיעדה בכתב, בזמן אמת, את העבירות שהחשוד ביצע בה**. אקדים ואציין שמסמכים אלה נתפסו ע"י שב"ס, ושאחד הדפים נמצא בחומר החקירה. לפי מזכר מיום 19.1.2020 שערכה החוקרת ש' (מסמך כט בתיק המשטרה), קצין המודיעין בגבעון, פ' (להלן: "הקמ"ן") מסר לה באותו היום שה"מכתבים" שהמתלוננת כתבה נמצאים ברשותו. בחקירתה ביום 19.1.2020 מסרה המתלוננת שדפים אלה נלקחו ממנה, וזיהתה את העמוד שנמצא בחומר החקירה (מסומן ש.ד 2 19/1/20) כמסמך שערכה סמוך לאחר האירועים המתוארים בו אשר קרו ב-25.2.2019 וב-28.2.2019.

6. כפי שהסבירה בהמשך (ר' פס' 9 ו-18 להלן), המתלוננת חיכתה שהחשוד יעזוב את תפקידו באגף הנשים עד להגשת התלונה נגדו.

<u>הגשת התלונה ופתיחה בחקירה</u>

7. ביום 10.8.2019 אזרה המתלוננת אומץ וסיפרה לסוהרת א' על מעשיו של החשוד. על פי הודעתה של א' מיום 5.9.2019, המתלוננת תחילה חששה לשתף אותה במה שקרה, היות שהחשוד עובד עם א'. המתלוננת סיפרה לא', לדברי האחרונה, שהחשוד הכניס אותה למשרדו, העמיד אותה בפינה, שם הפשיט אותה, נגע בה, איים עליה שיעבירה לאגף גברים אם לא תוכיח שהיא אישה, דיבר איתה על המיניות שלה ועל כך

שהיא לדבריו עוברת תהליך שינוי מין ובתשובה לטענת המתלוננת שאין לה איך להוכיח שהיא אישה, אמר לה שתראה לו את איבר מינה. על פי הודעת א', המתלוננת גם סיפרה לה שהיא מנהלת יומן.

8. על פי הודעת א', בשל השעה המאוחרת היא דיווחה על הדברים למחרת בבוקר לב', אשר החליף את החשוד בתפקיד --- באוגוסט 2019 (מועד חילופי התפקידים הוא על פי הודעת ב' מיום 20.1.2020). ב' אישר בהודעתו מיום 20.8.2020 שא' פנתה אליו בבוקר ה-11.8.2019 לאחר משמרת לילה שלה.

9. על פי מזכר שכתב ב' ב-11.8.2019, באותו הבוקר פנתה אליו המתלוננת, אמרה שהיא רוצה להתלונן על החשוד בגין הטרדה מינית ומסרה לו מכתב תלונה שכתבה באנגלית ותרגום שלו לעברית שערכה א'. המתלוננת אמרה לב' שהיא מתלוננת רק באותה עת משום שהבינה שהחשוד כבר לא באגף ושב' החליף אותו. על פי המזכר, ב' דיווח על התלונה לסגנית מפקד הכלא, ג', אשר הנחתה אותו להעביר את התלונה למפקד הכלא, ד'; ובהמשך העביר את המכתב לקמ"ן.

10. על פי הודעתו של ב' מיום 20.1.2020, ב-11.8.2019 המתלוננת שאלה את ב' אם הוא החליף את החשוד ואם החשוד יחזור. לאחר שב' אמר שהוא ה[תפקיד] החדש, המתלוננת סיפרה לו על מקרה בו החשוד הרים לה את החולצה ונגע לה בחזה, ועל מקרה בו אמר לה להוכיח שהיא אישה והורה לה להראות את איבר מינה.

11. בעקבות הגשת התלונה, נפתחה ביאח"ס חקירה כנגד החשוד בחשד להטרדה מינית.

<u>חקירת המתלוננת</u>

12. ביום 12.8.2019 הגיעו לכלא גבעון שני חוקרי יאח"ס אשר חקרו את המתלוננת באנגלית אודות תלונתה. בחקירה המתלוננת חזרה על הדברים שמסרה קודם לכן לא' ולב'. המתלוננת נשאלה אם מישהו ראה אותה נכנסת או יוצאת ממשרדו של החשוד ביום 24.2.2019, והשיבה שאסירה אחת ניגרית ראתה אותה אך שהיא "כבר לא פה". המתלוננת נשאלה אם החשוד סיפר לה על עצמו, והשיבה שהוא סיפר לה שהוא גרוש עם 5 ילדים. המתלוננת נשאלה אם תהיה מוכנה לעימות מול החשוד, על כך השיבה בחיוב. על השאלה מדוע לקח לה זמן לספר על מה שקרה, השיבה המתלוננת שאסירה אחרת סיפרה לה שהחשוד הטריד אותה ונישק אותה, ושלאחר שהתלוננה עליו לא האמינו לה; ומסרה את שמה – ה'.

<u>גרסת החשוד</u>

13. ביום 15.8.2019, שלושה ימים לאחר שנגבתה הודעתה הראשונה של המתלוננת, זומן החשוד לחקירה, וביום 19.8.2019 הוא נחקר בחשד להטרדה מינית של מספר אסירות בכלא גבעון. החשוד אישר שהמתלוננת עובדת חוליה ושסיפק לה כרטיסי שיחות, אך הכחיש את כל המעשים שיוחסו לו.

14. כשנשאל אם יוצא לו לדבר עם העצורות על חייו הפרטיים, השיב ש"בכלל לא". כשנשאל על מצבו המשפחתי, השיב שהוא גרוש עם 5 ילדים. את העובדה שהמתלוננת ידעה עובדה זו הסביר בכך שאולי

שמעה זאת בשיחותיו עם סוהרות. כשנשאל אם ייתכן שהמתלוננת תבין שיחה שניהל עם סוהרות בעברית, השיב שיכול להיות שהסוהרות דיברו איתה.

15. כשעומת עם הטענה שעצורה אחרת אמרה שהוא אמר לה שהוא אוהב אותה וניסה לגעת בה, הוא הכחיש את הטענה והשיב שאותה עצורה "הייתה לא בסדר בראש". החשוד מסר שבעקבות הטענה הוא הועבר מהאגף עד לעזיבת אותה עצורה, ושהוא אינו זוכר את שמה. עוד מסר החשוד שדלת המשרד שלו פתוחה תמיד.

16. החשוד נחקר באזהרה שלוש פעמים נוספות. בעוד שבחקירתו הראשונה טען שאין לו שום קשר למתלוננת, בחקירתו השנייה (2.9.2019) אמר שנהג "לצ'פר אותה" בכרטיסי חיוג. בעוד שבחקירתו הראשונה טען שאינו זוכר את שם העצורה האחרת שהתלוננה עליו, בחקירתו השלישית (9.9.2019) הודה החשוד שבעקבות אותה תלונה נערכו לו שיחות הבהרה ונאסרה כניסתו לאגף הנשים, תחילה באופן גורף ובהמשך כשהתאים בו פתוחים, ואגב כך ציין את שמה של אותה עצורה, ה'. בעימות מול א' (2.10.2019) שוב חזר החשוד על שמה של ה'.

17. החשוד הכחיש בחקירותיו השלישית והרביעית שאי פעם התחיל עם סוהרת, ובחקירתו הרביעית אף הכחיש שניסה לנשק את הסוהרת ו' או שהתנצל על כך, בניגוד לעדותה של ו' מיום 18.9.2019 (ר' פסקה 27 להלן).

<u>עימות בין החשוד למתלוננת</u>

18. ביום 2.9.2019 נערך עימות באנגלית בין החשוד למתלוננת. המתלוננת חזרה על תלונתה, והחשוד חזר על הכחשותיו. המתלוננת עמדה על כך שהיא דוברת אמת, והחשוד טען שכל מה שהיא אומרת זה שקר. כשניתנה לחשוד הזדמנות להפנות שאלה למתלוננת, הוא הזכיר לה שבכתה כשהגיעה לכלא, ושהוא עזר לה בשיבוצה בחוליה. בהמשך אמר ש"צ'יפר אותה" בכרטיסי שיחות. המתלוננת בתגובה אמרה שלא הוא זה ששיבץ אותה בחוליה. המתלוננת נשאלה מדוע לקח לה זמן להתלונן, והיא הסבירה שתחילה לא הבינה שהמעשה שביצע החשוד אינו חלק מחיפוש שגרתי, ושבהמשך, כשחיכתה שיהיו לה יותר עדויות, החשוד מונה ל[תפקיד] באגף. כשהעבירו אותו מתפקידו, החליטה להגיש את תלונתה. בדומה לדברים שמסרה א' בהודעתה, המתלוננת אמרה בעימות שכתבה לעצמה את הדברים שקרו.

19. במהלך העימות השניים נשאלו אם יהיו מוכנים לעבור בדיקת פוליגרף. המתלוננת הסכימה, והחשוד, בהמלצת עורך דינו, סירב.

20. בעימות המתלוננת נשאלה על "עוד מקרים", וסיפרה על שני מקרים בהם המתלונן תפס אותה באגן, באחד מהם נפלה ונפצעה בסנטר. בנוסף סיפרה שהחשוד נהג לחבק אותה ומספר פעמים ניסה לנשק אותה. בחקירתה בסיום העימות נשאלה המתלוננת על אותו מקרה בו נפלה ונפצעה, עליו לדברי החוקרת לא דיווחה בתלונתה הראשונה. המתלוננת תיארה שוב את מה שמסרה בעימות. בנוסף נשאלה על מספר

הפעמים בהם החשוד חיבק אותה, והשיבה ש"זה קרה מלא פעמים. יותר מ-10. כמעט בכל פעם שבאתי לקחת את הכרטיס שיחות שלי", כשהיא והחשוד היו לבד במשרדו.

<u>הודעתה של א'</u>

21. ביום 5.9.2019 נגבתה הודעה של הסוהרת א'. א' סיפרה על מספר התנהגויות בלתי תקינות של החשוד:

- אירוע שהתרחש כ-3 חודשים קודם לכן, בו הבחינה שדלת המשרד של החשוד סגורה, פתחה את הדלת וראתה את החשוד עומד צמוד לעצורה (שאינה המתלוננת). כשא' נכנסה החשוד החל להסביר לעצורה על עבודת החוליה והעביר לה כרטיס שיחות (להלן: "אירוע 1").
- כמה שבועות לאחר המקרה הנ"ל, אירוע בו החשוד שהה עם עצורה בחדרו עם דלת פתוחה אבל באופן שלא ניתן לראותם אותם במצלמות, כאשר הוא רוכן מעל העצורה.
- עצורה בשם ה' התלוננה על כך שהחשוד נגע בה והטריד אותה, אבל בגלל שהיא "לא בסדר בראש לא ידעו אם להאמין לה", למרות שתלונתה הייתה עקבית. בעקבות תלונה זו ניתנה הנחייה שהעצורות לא יהיו במגע עם החשוד.
- החשוד נהג לדבר איתה על המראה של העצורות, אך שכשנתקל בקרירות מצדה הפסיק.
- הסוהרת ו' סיפרה לה שהחשוד, [לו הייתה כפופה], ניסה לנשק אותה, וכשהיא לא נענתה התנצל; ובמקרים אחרים הוציא לה שיערה מהפה.

22. לדברי א', היא דיווחה על אירוע 1 לסגנית מפקד הכלא, ג', אשר חזרה אליה כעבור מספר ימים ואמרה לה ש"שטפה" את החשוד בטלפון והבהירה לו שכשהוא במשרדו עליו להשאיר את הדלת פתוחה תמיד.

23. בהודעה דיווחה הסוהרת א' גם על כך שהמתלוננת סיפרה לה שלאחר שחזרה מחקירתה ביאח"ס ביום 2.9.2019, הסוהרת ז' תחקרה אותה על החקירה ושאלה אותה אם א' "מובילה אותה בחקירה". א' מסרה בהודעתה שדיווחה על אירוע זה ל לסגנית מפקד הכלא ג' ולקמ"ן, ושבעקבותיו פנתה ליאח"ס.

24. בחקירותיו השלישית (9.9.2019) והרביעית (2.10.2019) החשוד הכחיש את דבריה של א', למעט העובדה שהעצורה ה' הגישה תלונה נגד החשוד, בגינה נאסרה כניסתו לאגף הנשים.

25. ביום 2.10.2019 נערך <u>עימות בין החשוד לסוהרת א'</u>, בו כל אחד מהם חזר על הדברים שמסר בחקירותיו. בין היתר, הכחיש החשוד את "אירוע 1", אך הודה שסגנית מפקד הכלא ניהלה איתו שיחה בה אמרה לו לשבת עם עצורות בדלת פתוחה ושהעצורות ישבו מול המצלמה. א' אמרה לחשוד שהיה מקרה בו נכנס לעצורה ה' למקלחת. א' גם ציינה שהמתלוננת הציגה לה את היומן שהיא מנהלת. בסוף העימות החשוד עימת את א' עם העובדה שלא תיעדה בכתב את האירועים עליהם דיווחה, וא' השיבה ש"הסיטאציה הייתה לא נעימה" ושהעבירה דיווח לסגנית מפקד הכלא.

<u>הודעתה של ג' (סגנית מפקד הכלא)</u>

26. ביום 8.9.2019 נגבתה הודעתה של ג', בה היא תיארה מספר אירועים בהם היה החשוד מעורב:

- תלונה של העצורה ה' על החשוד, אירוע שהתנהל מול "המפקד" וג' לא הייתה לדבריה מעורבת בו. הסוהר ח' כתב בנושא מזכר (יצויין שסוהר זה לא נחקר והמזכר אינו מופיע בתיק החקירה); והמקרה הועבר לטיפול רע"ן משטר ומשמעת (יצויין שהחומר מתיק המשמעת אינו קיים בתיק החקירה). בעקבות אירוע זה ג' דיברה עם החשוד על תלונתה של ה', והנחתה אותו להיכנס לאגף הנשים רק בזמן ספירה וכשהוא סגור. זו הייתה הנחייה שיועדה ספציפית לחשוד (ג' חזרה על כך שהנחתה את החשוד לשהות במשרדו עם אסירות רק בדלת פתוחה גם במייל ששלחה לחוקרת בתיק ביום 22.1.2020)
- פנייתה של הסוהרת א' אל ג' בה אמרה שהחשוד יושב עם אסירות במשרד במקום בו לא ניתן לראותם מבחוץ. מיד לאחר פנייתה של א', ג' שוחחה על כך עם החשוד והזהירה אותו שלא יעשה זאת. החשוד לא הכחיש את הדברים, ואמר "טוב". ג' טענה שלא זכור לה שא' סיפרה על כך שהחשוד עמד קרוב לאסירות או רכן מעליהן, או שהיא נכנסה בהפתעה אל משרדו. יצויין שלא נערך עימות בין א' לג'.
- דיווח של ב' (אשר החליף את החשוד בתפקיד) על תלונתה של המתלוננת, אותו הפנתה למפקד הכלא.
- דיווח של הסוהרת א' לפיו המתלוננת אמרה לה שהסוהרת ז' תחקרה אותה על החקירה (ראו להלן בפס' 28). בעקבות האירוע ג' התבקשה לערוך שיחת אזהרה לז', אך טרם עשתה זאת. בעקבות זאת המתלוננת הוצאה מהחוליה.

<u>הודעתה של הסוהרת ו'</u>

27. ביום 18.9.2019 נגבתה הודעתה של הסוהרת ו'. בחקירה ו' סיפרה על מקרה בו החשוד ניסה לנשק אותה בפה. לדבריה היא עצרה אותו, אמרה לו שהיא נשואה, ולפי זכרונה הוא התנצל. בהמשך אמרה ו' ש"כמו שהתנהג אליי הוא התנהג לכל הסוהרות החדשות [..] תמיד היה מביא חיבוק ונשיקה ונחמד לכולם".

<u>חשד לשיבוש הליכי חקירה</u>

28. ביום 4.9.2019 פנתה ב"כ המתלוננת, עו"ד טל שטיינר, אל מפקד יאח"ס ואל יועמ"ש שב"ס, בנוגע לחשד לשיבוש הליכי חקירה מצד סוהרת בשם "ז'" (לפי חומר החקירה מדובר בסוהרת ז'), בעקבות שאלות שהסוהרת הפנתה אל המתלוננת ביום 2.9.2019 לגבי העימות שבוצע בינה לבין החשוד באותו היום. למחרת קיבלה ב"כ המתלוננת תשובות מק' חקירות יאח"ס ורע"ן משטר ומשמעת בשב"ס, לפי שתיהן הנושא בטיפול יאח"ס.

29. רק ב-21.1.2020, בחלוף כמעט חמישה חודשים, נחקרה ז' בחשד לשיבוש הליכי חקירה. ז' אישרה ששוחחה עם המתלוננת במועד הרלוונטי על החקירה, אך טענה שלא הייתה לה כוונת שיבוש ושרק התעניינה בשלומה, מתוך כוונה אנושית.

30. ביום 19.1.2020 המתלוננת נלקחה ע"י המשטרה לצורך השלמות חקירה בתיק. אציין כי למרות בקשת באת כוחה, היא לא קיבלה עדכון מבעוד מועד בדבר הכוונה לערוך השלמות חקירה כאמור. המתלוננת נשאלה שוב על האירוע בו החשוד חיבק אותה באגן והיא נפלה ונפצעה בסנטר. המתלוננת חזרה על התיאור

שמסרה בחקירתה הקודמת. לשאלת החוקרת מסרה שלא נזקקה לטיפול רפואי, ושלא סיפרה על הפציעה משום שזה היה חתך קטן שניגבה בטישו.

31. בהמשך נשאלה המתלוננת האם מישהו פנה אליה כשחזרה מהעימות עם החשוד, והיא סיפרה על השאלות שהפנתה אליה ז', ביניהן מדוע התלוננה רק עכשיו, למה דווחה על שקרה לסוהרת א', האם א' ליוותה אותה לתחנה או מנחה אותה, מה החשוד אמר בעימות והאם עורך דינו נכח.

32. המתלוננת נשאלה האם דלת משרדו של החשוד הייתה פתוחה בעת שתקף אותה, וחזרה על שאמרה בתלונתה, שהדלת הייתה פתוחה אך שהיא והחשוד עמדו בצד המשרד שאינו נראה מבחוץ.

33. יצויין שבוצעו עוד מספר פעולות חקירה בתיק, קבלת העתק צילומי של יומן האגף מג', אשר לא הניב ראיות מהותיות; וניסיון לתפוס צילומים ממצלמות באגף במועדים הרלוונטיים (אשר לא נשמרו עד למועד פתיחת החקירה).

34. בתום החקירה הועבר התיק לפרקליטות מחוז מרכז.

<u>ההודעה על סגירת התיק ופניותינו לקבלת עילת הסגירה וחומרי החקירה</u>

35. ביום 17.5.20 נמסרה לנו הודעת הגוף הסוגר בדבר ההחלטה שלא להעמיד לדין את החשוד. עוד צוין בהודעה כי הודעה רשמית ומפורטת על סגירת התיק בהתאם להוראות סעיף 62(ב) [כך במקור] לחסד"פ תישלח על ידי היחידה החוקרת במשטרת ישראל. הודעה כאמור לא נשלחה על למועד כתיבת שורות אלו.

הודעה על ההחלטה שלא להעמיד לדין את החשוד מיום 17.5.20 מצ"ב ומסומנת 2

36. בו ביום שלחנו לגוף הסוגר באמצעות פקס בקשה לקבלת חומר החקירה בתיק, לצורך שקילת הגשת ערר על ההחלטה שלא להעמיד לדין בתיק שבנדון.

פנייתנו מיום 17.5.2020 מצ"ב ומסומנת 3

37. משלא קיבלנו מענה, פנינו אל הגוף הסוגר בשנית ביום 15.7.20 באמצעות מייל לעו"ד לירן פיינטוך, להבנתנו הפרקליטה המלווה בתיק, בבקשה לקבל את חומר החקירה.

פנייתנו מיום 15.7.20 מצ"ב ומסומנת 4

38. משלא קיבלנו מענה, פנינו ביום 2.11.20 באמצעות מייל לגב' חוה עיני מיחידת הסיוע לנפגעי עבירה בפרקליטות מחוז מרכז בבקשה זהה לבקשות הנ"ל. ביום 4.11.20 נשלח מייל זהה לכתובת Arazin@justice.gov.il המופיעה גם היא בעמוד "יצירת קשר" עם יחידות הסיוע לנפגעי עבירה באתר פרקליטות המדינה.

פנייתנו מיום 2.11.20 מצ"ב ומסומנת 5; פנייתנו מיום 4.11.2020 מצ"ב ומסומנת 6

39. משלא קיבלנו מענה, ביום 19.11.20 פנינו לגוף הסוגר ברביעית, הפעם לפקס הכללי של פרקליטות מחוז מרכז, בבקשה לקבל את מלוא חומרי החקירה בתיק, וכן את עילת סגירת התיק, לצורך שקילת הגשת ערר כאמור.

פנייתנו מיום 19.11.2020 מצ"ב ומסומנת 7

40. ביום 26.11.2020 התקבלה תשובת הגוף הסוגר כי התיק יועבר לטיפול לאחר חתימתנו על התחייבות הנוגעת לעיון והעתקה של מידע המצוי בתיק חקירה. באותו היום החזרנו את המסמך חתום, וביום 9.12.2020 התבשרנו שהתיק צולם ומוכן לאיסוף.

41. ביום 5.1.2021, לאחר עיון בחומרים, פנינו לגוף הסוגר שוב בבקשה לקבל את עילת סגירת התיק, משלא נמצאה בחומר החקירה הודעה על עילת סגירת התיק לפי ס' 63(ב) לחסד"פ. פנייה חוזרת נעשתה ביום 6.1.2021, ופנייה נוספת נשלחה ביום 10.1.2021.

תכתובת מייל עם עו"ד קרן וקסלר וגב' לימור בנבנישתי מפרקליטות מחוז מרכז מצ"ב ומסומנת 8

42. ביום 11.1.2021 נמסר לנו מהגוף הסוגר שהתיק נגנז בעילת היעדר ראיות מספיקות.

מייל מאת עו"ד קרן ענבר מפרליטות מחוז מרכז מיום 11.1.2021 מצ"ב ומסומן 9

43. על החלטה זו מוגש הערר.

הטיעון המשפטי

44. ההחלטה שלא להעמיד לדין את החשוד לוקה בחוסר סבירות קיצוני. זאת משום שקיימות בתיק החקירה ראיות מספיקות לאישום בעבירות של מעשה מגונה והטרדה מינית.

<u>העבירות שביצע החשוד</u>

45. מחומר הראיות בתיק עולה שבמעשיו ביצע החשוד מספר עבירות של מעשה מגונה לפי סעיף 348 לחוק העונשין, ומספר עבירות של הטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(6)(ח) לחוק למניעת הטרדה מינית.

46. <u>מעשה מגונה</u>: סעיף 348(ג) לחוק העונשין קובע ש"העושה מעשה מגונה באדם בלא הסכמתו, אך שלא בנסיבות כאמור בסעיפים קטנים (א), (ב) או (ג1), דינו - מאסר שלוש שנים". מעשה מגונה מוגדר בסעיף 348ו כ"מעשה לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים".

47. היסוד העובדתי של עבירת מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) מורכב מרכיב התנהגותי, ביצוע מעשה מגונה באדם ("מעשה שבנסיבות העניין הוא בעיני האדם הסביר מעשה מגונה, ובלבד שנעשה הוא למטרה של גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים");[1] ורכיב נסיבתי, בלי הסכמת אותו אדם. היסוד הנפשי של העבירה הוא של מטרה להשיג גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים; כאשר לעניין זה חלה הלכת הצפיות, ואין הכרח כי המטרה תתממש.[2]

48. <u>הטרדה מינית</u>: עבירה זו מוגדרת, בין היתר, כהצעות חוזרות בעלות אופי מיני, המופנות לאדם, או התייחסויות חוזרות המופנות לאדם, המתמקדות במיניותו, מצדו של עובד הציבור במילוי תפקידו או בקשר אליו ותוך שימוש לרעה בסמכותו – תוך ניצול יחסי מרות או תלות של האדם בעובד הציבור (סעיף 3(א)(6)(ח) לחוק למניעת הטרדה מינית יחד עם סעיפים 3(א)(3) ו-3(א)(4) לאותו החוק.

49. היסוד העובדתי של עבירת הטרדה מינית כאמור בסעיף 3(א)(6)(ח) מורכב מרכיב התנהגותי, הפניית הצעות חוזרות בעלות אופי מיני או התייחסויות חוזרות המתמקדות במיניותו של אדם; ורכיבים נסיבתיים: היות ההצעות מופנות לאדם, או היות ההתייחסויות מופנות לאדם אשר במיניותו הן מתמקדות, בלי הסכמת אותו אדם; כאשר העושה הוא עובד ציבור במילוי תפקידו או בקשר אליו (ולעניין זה עובד שב"ס הוא עובד ציבור (ר' ס' 34כד(1) לחוק העונשין); אשר עושה שימוש לרעה בסמכותו; ותוך ניצול יחסי מרות או תלות של האדם בעושה. היסוד הנפשי של העבירה הוא מודעות בפועל לרכיבי היסוד עובדתי, או לכל הפחות "עצימת עיניים" ביחס אליהם (סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין).

50. יצויין שגם מעשה מגונה מהווה הטרדה מינית (סעיף 3(א)(2) לחוק למניעת הטרדה מינית).

51. <u>המעשים המיוחסים לחשוד מהווים מעשים מגונים והטרדה מינית</u>. החשוד נגע במתלוננת באיברים מוצנעים והפשיט אותה חלקית (בכך שהרים את חולצתה). המערער באופן חוזר התייחס באופן ישיר למיניותה של המתלוננת, תוך הפניית שאלות לגבי החזה שלה, לגבי המין שלה ולגבי איבר מינה, והורה לה להתפשט ולהציג את איבר מינה. אין ספק שמעשים אלה מהווים מעשים מגונים ומעשים של הטרדה מינית. גם החיבוקים, התפיסות באגן וניסיונות הנשיקה מהווים מעשים מגונים – גם בפני עצמם, אך ביתר שאר לאור המעשים האחרים שביצע החשוד, המעידים על היסוד הנפשי שהתקיים בעת ביצועם.

52. המעשים כולם בוצעו תוך שהחשוד עושה שימוש לרעה בסמכותו. המערערת אפילו טעתה לחשוב תחילה שהמעשים המגונים שהחשוד ביצע בה היוו חלק מחיפוש שהוא מבצע במסגרת תפקידו. המערער לבש מדים באותה עת וביצעה את המעשים עת המתלוננת תלויה בו באופן מלא – בהיותו [תפקיד] והיא אסירה. פערי כוחות אלה מתעצמים עוד יותר בשל נתינותה הזרה של המתלוננת, ובשל התלות שפיתחה בכרטיסי החיוג שהחשוד העניק לה – הקשר היחיד שלה לעולם שמחוץ לכלא.

---

[1] ע"פ 6255/03 **פלוני נ' מדינת ישראל** פ"ד נח(3) 168.
[2] ע"פ 6269/99 **אברהם כהן נ' מדינת ישראל**, נה(2) 496 (2001).

53. <u>הערה לגבי קיומו של היסוד הנפשי בעבירות מעשה מגונה ומהטרדה מינית בעניינו של החשוד</u>: היות שטענת החשוד בחקירותיו הייתה שהרכיב ההתנהגותי בשתי העבירות המיוחסות לו כלל לא קרה, יתמקד הדיון שלהלן בראיות המצביעות על התקיימותו של רכיב זה. סביר להניח שהכחשתו הגורפת של החשוד את המעשים בהם נחשד היא שמנעה מהיחידה החוקרת לחקור את שאלת קיומו של היסוד הנפשי הדרוש לשתי העבירות. לצד זאת, יצויין שחומר הראיות מגלה שגם היסוד הנפשי של עבירת המעשה המגונה ועבירת ההטרדה המינית התקיים. זאת, הן בשל אופי המעשים והנסיבות בהם בוצעו; הן לנוכח הכחשתו הגורפת של החשוד, המלמדת, לכל הפחות, על כך שהיה מודע לטיב המעשים ונסיבותיהם, וכן (לגבי עבירת המעשה המגונה) כי היה מודע בדרגת הסתברות קרובה לוודאי לכך שמעשיו יביאו עמם לביזויה המיני של המתלוננת; והן לנוכח העובדה שהחשוד ננזף בגין התנהגותו הבלתי הולמת בהקשר של העצורה ה'.

<u>קיומן של ראיות מספיקות לאישום</u>

54. סעיף 62(א) לחסד"פ קובע שאם "ראה תובע שהועבר אליו חומר החקירה שהראיות מספיקות לאישום אדם פלוני, יעמידו לדין, זולת אם היה סבור שנסיבות העניין בכללותן אינן מתאימות להעמדה לדין". היות שהתיק שבנידון נסגר בנימוק של "היעדר ראיות מספיקות", אדון בערר זה בשאלת דיות הראיות להוכחת הרכיבים ההתנהגותיים בעבירות של מעשה מגונה והטרדה מינית.

55. בפסיקה פורשה התיבה "ראיות מספיקות לאישום" כראיות אשר קיימת אפשרות סבירה שיביאו להרשעה,[3] פרשנות זו אומצה בהנחיית פרקליט המדינה מספר 3.1 "סגירת תיקים בעילת "חוסר ראיות" ובעילת "העדר אשמה"". בעניין **קצב**[4] נקבע רף ראייתי מינימלי הנדרש להעמדה לדין, כך ש"סיכוי סביר להרשעה" פורש כמקרה בו "הסיכוי הלכאורי להרשעה בתיק עולה על הסיכוי הלכאורי לזיכוי, ולו באורח קל בלבד";[5] אם כי פסיקה עוקבת נמנעה מלהציב רף ראייתי מינימלי של מאזן הסתברויות להרשעה בהחלטה על הגשת כתב אישום.[6]

56. להלן אראה שקיימת אפשרות שהיא לכל הפחות סבירה להרשעת החשוד בעבירות של מעשה מגונה והטרדה מינית על בסיס הראיות הקיימות בתיק.

57. ראשית, **עדותה של המתלוננת היא אמינה**. למעט עדותו של החשוד, אין כל עדות או עובדה שסותרת את דבריה. יתרה מכך, בהתחשב בהתנהלותו של החשוד במקרים אחרים (ובפרט האירועים מול העצורה ה' שחוזרים ועולים לאורך החקירה) אין זה מופרך שביצע מעשים דומים גם במתלוננת, מה שמחזק את עדותה עוד יותר.

---

[3] בג"ץ 2534/97 **חבר-הכנסת יונה יהב נ' פרקליטת המדינה**, נא(3) 1 (1997).
[4] בג"ץ 5699/07 **פלונית (א') נ' היועץ המשפטי לממשלה**,סב(3) 550 (2008) (להלן: "עניין **קצב**").
[5] עניין **קצב**, פס' 21 לפסק דינה של הנשיאה בניש, ור' גם פס' 37 לפסק דינו של השופט לוי ופס' 37 לפסק דינה של השופטת פרוקצ'יה.
[6] יניב ואקי "סיכוי סביר להרשעה – סבירותו של סיכוי" **ספר יורם דנציגר** 423, 434 (לימור זר-גוטמן ועידו באום עורכים, 2019), וההפניות שם.

58. שנית, **עדותה של המתלוננת מהימנה**. המתלוננת העלתה על הכתב את תיאור המעשים שהחשוד ביצע בה, סמוך לאחר שהתרחשו. המתלוננת אזרה אומץ יוצא דופן בהתחשב בנסיבותיה: כלואה תקופה ממשוכת במדינה זרה, מנותקת מגורמי תמיכה, נתונה לחסדיו של מי שפגע בה, כאשר פערי הכוחות ביניהם עצומים והיחסים ביניהם מסתכמים ביחסי מרות. עדותה של המתלוננת גם עקבית: המתלוננת חזרה על עדותה מול א', מול ב', עוד שלוש פעמים בחקירותיה ושוב **בעימות שנערך מול האדם שפגע בה**. מדובר בעקביות יוצאת דופן בהתחשב בנסיבות. בנוסף, המתלוננת הסכימה לעבור בדיקת פוליגרף.

59. שלישית, **עדותה של המתלוננת נתמכת בראיות אחרות**: התנהלותו המטרידה (לכל הפחות) של החשוד ביחסו אל אסירות אחרות, ובפרט התנהלותו מול ה' אשר הובילה לאיסור כניסתו לאגף הנשים ולהעברתו מתפקידו (עליהם לא ערער) – עובדה שאינה שנויה במחלוקת.

60. לצד כל האמור – **המתלוננת לא השיגה שום רווח מהגשת התלונה**. אדרבא, היא רק ספגה יחס עוין מסוהרת אחרת (ז'), עברה חקירות בהן נאלצה לחזור שוב ושוב על הדברים הקשים שעברה, עברה עימות מול מי שפגע בה, והכל בהיותה אסירה במדינה זרה בה אין לה שום גורמי תמיכה.

61. לעומת זאת, גרסתו של החשוד בלתי מהימנה בעליל. מחומר החקירה עולה שהחשוד משקר וסותר את עצמו:

- החשוד טען שהוא "בכלל לא" מדבר עם האסירות על חייו הפרטיים. זאת בניגוד למה שעולה באופן ברור מעדותה של המתלוננת, אשר ידעה לספר על מצבו המשפחתי ועל מספר הילדים שיש לו. החשוד עומת עם עובדה זו וטען שהמתלוננת אולי שמעה זאת בשיחותיו עם סוהרות אחרות, אולם **המתלוננת אינה דוברת עברית כך שאין כל אפשרות שהייתה שומעת זאת אלא בשיחה שהחשוד ניהל איתה**.
- החשוד שלל מכל וכל את הטענה שאמר לעצורה ה' שהוא אוהב אותה וניסה לגעת בה, בטענה שה' "הייתה לא בסדר בראש". עם זאת, החשוד לא ערער על העברתו מתפקידו ועל איסור כניסתו לאגף הנשים בעקבות התלונה.
- בחקירתו הראשונה החשוד טען שהוא אינו זוכר את שמה של העצורה שהתלוננה על כך שאמר לה שהוא אוהב אותה וניסה לגעת בה. ואולם, בחקירתו השלישית ציין החשוד כבדרך אגב את שמה של אותה עצורה, ה', וחזר על שמה בעימות מול הסוהרת א'.
- בעוד שבחקירתו הראשונה הכחיש החשוד שיש לו כל קשר למתלוננת, בהמשך, בחקירתו השנייה, הסגיר שנהג "לצ'פר אותה" בכרטיסי חיוג, ובעימות מולה טען שעזר לה כששיבץ אותה בחוליה.
- החשוד טען בחקירתו כי דלת משרדו פתוחה תמיד כשנכנסות אליו אסירות. ואולם, ב"שיחת הנזיפה" שג' קיימה איתו בעקבות שהייתו במשרד עם אסירה בדלת סגורה, החשוד לא ערער על המעשה שיוחס לו וקיבל את ה"נזיפה".
- החשוד הכחיש באופן גורף את הטענה ש"התחיל" עם סוהרת כלשהי, שניסה לנשק את הסוהרת ו' או שהתנצל על כך. זאת בניגוד לעדותה של ו' אשר דיווחה על הדברים בזמן אמת לסוהרת א', ואשר אין כל ספק במהימנותה לאור העובדה שהיא מחבבת את החשוד ולא ייחסה למקרה כל חשיבות.

<u>קשיים ראייתיים (לכאורה) בתיק</u>

62. מחומר החקירה עולה שהקשיים הראייתיים שלכאורה קיימים בתיק הם שניים: אין ראיה ישירה למעשים מלבד עדות המתלוננת (כלומר, המתלוננת היא העדה היחידה למעשים המיוחסים לחשוד בתיק זה); והמתלוננת לא התלוננה מיד לאחר קרות האירועים העיקריים המיוחסים לחשוד. מדובר בשני מכשולים איתם רשויות התביעה מתמודדות כעניין שבשגרה, בהיותם אופייניים לעבירות מין או עבירות בעלות אופי מיני בכללותן.

63. אכן, מדובר בתיק של "מילה נגד מילה". כדרכן של עבירות מין או עבירות בעלות אופי מיני, העבירות בגינן החשוד נחקר בוצעו בחדרי חדרים, כאשר העדים היחידים להן הם החשוד והמתלוננת.[7] אך אין בכך קושי ראייתי במובנו הרגיל, אלא בקושי אינהרנטי לסוג העבירות בתיק, והיה על הפרקליטות לשקול נתון זה בהחלטתה אם להגיש כתב אישום (קל וחומר לאור כלל חומר החקירה בתיק, וממצאי המהימנות העולים ממנו).

64. ואכן, פעמים רבות מגישה הפרקליטות כתבי אישום בעבירות של הטרדה מינית או מעשה מגונה בתיקים של "מילה כנגד מילה", תיקים אשר לא אחת מסתיימים בהרשעה.[8]

65. אכן, המתלוננת לא דיווחה על האירועים בזמן אמת. גם זו תופעה ידועה בעבירות מין או עבירות בעלות אופי מיני,[9] במיוחד כאשר הן מבוצעות על ידי אדם שיש למתלוננת קשר מתמשך איתו, קל וחומר יחסי מרות מולו. אך דווקא בתיק זה הנסיבות הקלו על המאשימה. ראשית, **המתלוננת תיעדה בכתב ובזמן אמת** את המעשים שהחשוד ביצע בה, תיעוד אשר בחלקו נתפס על ידי היחידה החוקרת ומהימנותו לא הוטלה בספק. שנית, המתלוננת חזרה **והסבירה מדוע לקח לה זמן להתלונן על החשוד**: החשוד היה [תפקיד] באגף בו הוחזקה, ולכן חיכתה לעזיבתו את התפקיד עד להגשת התלונה. כך, לפני שסיפרה לב' על מה שקרה, וידאה איתו שהוא ה[תפקיד] החדש. בנוסף, המתלוננת חששה להתלונן בפני קולגות של החשוד, כפי שגם העידה א' בעדותה (המתלוננת אמרה לה שחששה לשתף אותה בדברים משום שהיא והחשוד עובדים יחד). הסבר נוסף שעולה בבירור מחומר החקירה אך לא נאמר מפורשות על ידי המתלוננת, הוא שהמתלוננת הייתה תלויה בחשוד לצורך קבלת כרטיסי שיחות. הגדיל לעשות החשוד בעימות בינו לבין המתלוננת, בו

---

[7] ע"פ 2694/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו 23.06.2010) (להלן: "ע"פ 2694/09"); ע"פ 4054/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו 30.04.2012).

[8] ר' למשל רע"פ 9747/09 **רפיק מצרווה נ' מדינת ישראל** (נבו 03.01.2010); ע"פ 2694/09; ת"פ (שלום ראשל"צ) 4824-07 **מ.י. תביעות ת"א שלוחת איילון נ' קיאמרס יעקובי** (נבו, 07.09.2010).

[9] ראו לעניין זה דבריו של השופט ג'ובראן בע"פ 2677/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו 18.4.2007): "כבישת עדויותיהם של קורבנות עבירות מין הינה תופעה מוכרת ושכיחה. במצבים אלה, עצם ההשתהות בהגשת התלונה לא תפחית בהכרח מאמינותה. בית משפט זה קבע לא אחת, כי רגשות כמו פחד, בושה ומבוכה בולמים את קורבן העבירה מלהתלונן על אשר אירע לו בסמוך לאחר מעשה."

הטיח בה שהיא בכתה כשהגיעה לכלא, שהוא עזר לה בשיבוצה בחוליה ושהוא "ציפר אותה" בכרטיסי שיחות – כאילו להעיד על כפיות טובתה.

66. קושי נוסף שייתכן ששקלה הפרקליטות בהחלטתה על סגירת התיק הוא שכניסותיה של המתלוננת למשרדו של החשוד לא מוזכרות ביומן האגף שצילומים ממנו הועברו ליחידה החוקרת מג'. על כך אומר שלושה דברים: ראשית, שום כניסה או יציאה ממשרדו של החשוד לא מוזכרת ביומן, והרי החשוד לא הכחיש שנכנסו אסירות למשרדו. לכן, אין בעובדה שכניסותיה של המתלוננת למשרד של החשוד לא מתועדות ביומן האגף כדי לעלות או להוריד. שנית, נראה שלא ניתן להסתמך על יומן האגף כמקור מוצלח להתרחשות באגף. כך, עצם קליטתה של המתלוננת באגף, שאין מחלוקת שהתרחשה במועד הרלוונטי, כלל לא מוזכרת ביומן. שלישית, סביר להניח שאילו היה החשוד מועמד לדין, היה הוא נתלה בהיעדר התיעוד להגנתו. אך אין בכך כדי לפגוע במהימנותה של המתלוננת, **ואין זה ראוי שמחדלה של הרשות שנציגה פגע בה ישמש כנגדה. נהפוך הוא – היעדר התיעוד ביומן רק מחזק את אופן ההתנהלות הפרוץ באגף הנשים, אשר איפשר לחשוד לבצע את העבירות ולנהוג באסירות כפי שנהג.**

67. דברים אלו יפים גם לעניין היעדר התיעוד בכתב של שיחת הנזיפה שערכה ג' לחשוד בעקבות התנהלותו מול העצורה ה'. מעבר לעובדה ששיחה זו אינה שנויה במחלוקת, היעדר התיעוד שלה מעיד על ההתנהלות הלקויה באגף שאיפשרה את ביצוע העבירות על ידי החשוד למשך חודשים, לכל הפחות, ביתר קלות.

68. נדמה שהיחידה החוקרת והפרקליטות הסתמכו יתר על המידה על הראיות שסיפק הגוף שאותו הם חקרו. החשוד אמנם פעל לבד, ואין כל טענה שמי מעובדי שב"ס האחרים סייע לו בביצוע עבירותיו. אולם החשוד הוא חלק מגוף – שב"ס – ואין בהיעדר מזכר או תיעוד **של שב"ס** כדי להחליש את הראיות בתיק. אין מדובר במחדלי חקירה שהיו יכולים לסייע לחשוד בהגנתו, אלא מחדלים של הרשות שהוא מהווה חלק ממנה ואשר במסגרתה הוא ביצע את העבירות המיוחסות לו, בין היתר בשל מחדלי התיעוד של אותו גוף.

<u>הערה על העניין הציבורי שבהעמדת החשוד לדין</u>

69. אף על פי שעילת סגירת התיק שבנדון היא היעדר ראיות מספיקות, אעיר בקצרה על העניין הציבורי הרב שבהעמדת החשוד לדין, לנוכח הראיות הקיימות בתיק.

70. כארגון שאחת ממטרותיו היא להגן על זכויותיהם של מהגרים ופליטים העצורים במתקני משמורת, המוקד לפליטים ולמהגרים רואה את המעשים שביצע החשוד בחומרה רבה. מנסיוננו, נשים במצבה של של המתלוננת נמצאות בעמדת פגיעות מיוחדת, כמי שאינן דוברות את השפה, אינן מכירות את חוקי מדינת ישראל, מוחזקות במשמורת בה הגישה שלהן לסיוע ותמיכה מוגבלת והן עומדות בפני גירוש מישראל, ועוד. רק במקרים נדירים אוזרת אישה במצבה של המתלוננת אומץ להגיש תלונה כזאת, ומכאן החשיבות המיוחדת בבירור התלונה במסגרת הליך פלילי, בו בית המשפט ייחשף לראיות ויעמוד על טיבן.

71. אשר על כן, אבקשכם לקבל את הערר ולהעמיד את החשוד לדין בעבירות של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין והטרדה מינית לפי סעיף 3(א)(6)(ח) לחוק למניעת הטרדה מינית.

72. אציין שבימים אלו המתלוננת משוחררת ממשמורת וממתינה להרחקתה במסגרת ---. בנסיבות אלו, **אבקשכם לבקש מבית המשפט לזמן את המתלוננת לגביית עדות מוקדמת כאמור בסעיף 117(א) לחסד"פ, עוד בטרם הגשת כתב אישום**.

בברכה,
מיכל שוורץ, עו"ד
ב"כ המתלוננת
המוקד לפליטים ולמהגרים